

17.01.09

(זדון בן איש אפרת וויל) 11b → (ויל לענן הטובה)

1. **ונתבצב אוחתו מרחוק לצעה מה יעשה לו.** שמות ב, ז
2. **ויבא ה' ומייצב וירא כבעם בעפם שמואל ויאמר שמואל דבר כי שמע עבדך: שמואל ג, ג**
3. **אמר לחתמוה אוחתי את ומצע לבינה תקרה: שמיל ז, ז**
4. **מןחוק ה' ראה ליה ואהבת עולם אהבתיך חסך: ידiamo לא, ג**
5. **אל תרבו תדברו גבורה ברכה יצא עתק מפקם פי אל דעתה הר ולו נתכו עולות: שמואל א, ב**
6. **יעקה ישראל מה ה' אלכך שאל מילך יי אם ליזאה דעתה ה' אללהיך לכלת בכל דרכיו ולאהבה אותו ולאבד את ה' אללהיך בכל לך ובכל נפשך: דברים י, יג**
7. **יפ לא צלחה אדע ה' דבר פי אם גלה סודו אל עבדך הגבאים: ממש ג, ג**
8. **ויבן שם גזעון מזבח לה' ויקרא לו ה' שלום עד הום הזה עזנו בעפרת אבי רצוי: שופטים י, יג**
9. **ויקם מלך חזש על מצרים אשר לא ידע את יוסף: ויאמר אל עמו הבה עם בני ישראל רב ועצום מפנו הבה נתמכמה לו פן ירבה והיה כי תקראנה מלחהה גנו סוף גם הוא על שטנוינו ונחלם בנו וועלה מן הארץ: שמות א, ח**
10. **כי הבה ה' באש יבו וכסופה מרבותיו להשב ברכה אפו וגערתו בלחי אש: כי באש ה' נשפט וברחו אות כל בשור ורבו חללי ה': ישעיה טו, טו-טו**
11. **מי מזח זה את ליאשר שבעתני מטבח מי שעוד על חזץ בו שבעתני מטבח עילך ומגעך ביה: שעלה מה, ט**
12. **וית מזח את זו על הים ישב המהלים פ' בקר אשר זו עלהם: שמות י, יט**
13. **עטה ביעתוי כי גדול ה' מכל האלים כי בקר אשר זו עלהם: שמות י, יא**
14. **ויאכזב זוז ויבא עשו קון השדה והוא ער: נבשתת כ, כ**
15. **וכשפותה ספריהם ישבי יעבע תערחות שמעותיהם שוכתיהם הפה הקינים הבאים מחמת אביה בית רכב: דבר הימים א, ב, ב**
16. **ובני קני חתן משה אלו מעיר התמירים את בני יהודה מדבר יהונה אשר בנגב עוז וילך וישב את העם: שופטים א, ט**
17. **וישימו עליו שרי מסיסים למיען ענתנו בסבלתם ובין ערי מסכנים לפרקעה את חמס ואת רעמסיס: וככאשר יענו אותו כן ירבה וכן יפרץ וינצטו מפני בני ישראל: ועבדו מצרים את בני ישראל בפרק: ינפררו את חיליקם עבירה קשה בחומר ובבלנים ובכל עבירה בשדה את כל עבדיהם אשר עבדו בהם בפרק: שמות א, י-יא**
18. **אם תשקבון בין שפטים נמי יונת נעה בקסוף ואבורייה בירוקך הויז: תלמים טה, ט**
19. **מי זאת עליה מן המדריך מורהקת על דקה נפתה מופת עוזריך שפה חולתך אמך שפה חבלה לדתך: שיר השלים ח, ח**
20. **ומולדותך ביום הזאת אונך לא ברת שׂור ובקבים לא רחצת למשעי והמלם לא המלחת והחמל לא חתלתך: יוחאל ט, ט**
21. **ויבכורה על במנוי אוני ואילנו נגנות שדי וונקו ורשותך קשלע ושם מחולמייש צור: דברים ל, ג**
22. **על פפי חרש חושיטים האריכו למעניטם: תלמים קכ, ג**
23. **רבה בצמיח השדה נתמיך ותרכבי ותגקל ותבאי בעדי עזיזים שדים בנו ושוליך צפם ואת ער וערקה: יוחאל ט, ג**
24. **עזי ומרת יה ויה לי לישועה זה אל ואונחו אלהי אבוי ואלומנהו: שמות ט, ג**
25. **ויאמר מלך מצרים למליחות העברית אשר שם האחת שפורה ושם השניה פועה: ויאמר בידךנו את העבריות וראיתן על האגניםים אם בהוא והמתנו אותו ואם בת היא וויה: ותיראנ המליחות את האלים ולא עשו כאשר דבר אליו מלך מצרים ותתירין את הילדים: ותארכן המליחות אל פרעה כי לא בקשיים המצריות העברית כי קיוטה הבה בטרם פבאו אללה המליחות וליד: שמות א, טו-טו**
26. **אנדר ביט היואר ההגה הא נשאה מלאהה על קאנבים: ימיהו ז, ג**
27. **גור אריה יהודה ... יי זו נחש אליך ... נphant אלילה שלחה ... יששכר חמור גרים ... בגממין זאב יטרף בראשית טט,**
28. **בכור שורו הדר לו וקרני ראמ קרני בנים עמים יונגה יחו אפסי ארץ והם ורבבות אפרים והם אלפי מנשה: דברים ל, ג**
29. **ונאמרת מה אפק לבבא בין אניות רצחה בתוך פפרים וויש ליקט בנטים: שמות א, כט**
30. **ויהי כי יראו המליחות את האלים וויש ליקט בנטים: שמות א, כט**
31. **ונמתת צובה וויה לא כלב את אפרת ותכל לא את חור: דבר הימים א, ב**
32. **וירוד בן איש אפרת הזה מבית לחים יהודה ושםו ישי ולו שמנה בניים והאייש בימי שאול יקון בא באנשים: שמואל א, יג**

I Commentary on 'poetic justice' as a reward

- a Exposition on v. 1 (vv. 2-8) – as symbol of the
- b Homiletic interpretation of v. 9 (vv. 10-16), p's decrees and the role of his advisors
- c Homiletic interpretation of end of v. 9 (and v. 17 (vv. 18-24) – the servitude
- d Homiletic interpretation of v. 25 (vv. 25-32) - the midwives